

Gimnasium

Nr. 4 • 2003 • Revistă editată de Școala Nr. 3 Slobozia

Școala Nr. 3 Slobozia - 35 de ani de existență

C U P R I N S

	PAG.
<i>Mesaje de felicitare</i>	<i>1</i>
<i>Scoala Nr. 3 - Scurt istoric</i>	<i>2</i>
<i>Rezultate obținute la faza națională a Olimpiadelor școlare</i>	<i>3</i>
<i>Portrete de dascăli</i>	<i>6</i>
<i>Școlii Nr. 3 - cu dragoste</i>	<i>13</i>
<i>A învăța, învățare, învățătură</i>	<i>18</i>
<i>Olimpicii anului 2003</i>	<i>19</i>
<i>Universul cărții</i>	<i>20</i>
<i>Școală a copilăriei și adolescenței noastre</i>	<i>22</i>
<i>Prima zi de școală</i>	<i>23</i>
<i>Învățătoarea mea</i>	<i>24</i>
<i>Cadrele didactice ale Școlii Nr. 3</i>	<i>25</i>
<i>La Mulți Ani, școală</i>	<i>26</i>
<i>Învierea lui Hristos - Învierea noastră</i>	<i>27</i>

NUMĂR REALIZAT DE: Maria Gherna, Ana-Maria Ducuță, Denisa Radu, Marius Dobre, Adina Voinescu, Maria Lungu, Maria Bala, Adrian Drăgănescu, Emanuel Panait, Alina Nedeloiu, Alina Hâj, Andreea Stoicescu, Alina Iamandi, Aleca Vlădăreanu, Andreea Petrache, Iulia Zainea, Raluca Dudu, Andra Radu, Andreea Călinoiu, Bogdan Zăbavă, Mihaela Pravăț.

PROFESORI COORDONATORI: Viorica Tarna și Emilia Dobre

FOTO: Aron Constantin și Burunov Nicolae, foști elevi ai Școlii Nr. 3

TEHNOREDACTARE: Dan Spirkan, fost elev al Școlii Nr. 3

**TIPARUL EXECUTAT la Tipografia “CORINA-CRISS” a Fundației “POD
PESTE SUFLETE” - tel. 0788/343070, 0721/308080
MAȘINIȘTI: Vasile Iovănescu și George Boboacă**

*Mulțumim d-lui director Valentin CILIBEANU, d-nei director adjunct Vasilica
CĂLUGĂRU, precum și tuturor colaboratorilor, pentru sprijinul acordat!*

Doamnelor și domnilor profesori,

Dragi elevi,

Nicolae Iorga spunea că "prin școală se înalță neamul" așa că sărbătoarea unei școli îi depășește granițele și cu atât mai mult ne emoționează.

35 de ani de tradiție într-o școală însemnată experiența generațiilor de profesori și elevi care s-au străduit ca școala să fie mereu mai bună.

Desigur, gândurile bune ale foștilor elevi, ca și ale celor ce iubesc școala, se îndreaptă cu recunoștință spre cei care i-au înălțat în permanență prestigiul. Lor se cuvine să le adresăm mulțumiri!

Doamnelor și domnilor profesori, ați crescut frumos generații de elevi. Cu siguranță să poartă în susținut și aveți motiv să fiți mândri.

O-aștăndeplinit misiunea de dascăl, niciodată ușoară, cu dăruirea fără de care succesele nu se pot strânge.

În zi de sărbătoare nu pot decât să-l rog pe Dumnezeu să vă dea sănătate, puterea săracitoare de oameni și bucuria reușitelor.

Vă asigur de toată considerația mea.

Ministrul Educației și Cercetării

Ecaterina Andronescu

Stimati colegi, dragi elevi,

Cunosc rezultatele obținute de școală dumneavoastră în cei 35 de ani de existență. Tocmai de aceea îmi face o deosebită plăcere să vă pot ura LA MULTANI, atât în calitatea mea de cadru didactic, de coleg al dumneavoastră, cât și în aceea de conducător al învățământului ialomițean. Generații de dascăli devotați au pregătit pentru viață generații reușite de elevi. Ați fost, sunteți și puteți fi un exemplu pentru cum trebuie să se desfășoare actul educativ în învățământul nostru. Voi fi în continuare alături de cadrele didactice ale Școlii Nr. 3, Slobozia.

LA MULTANI, sănătate și succese!

Prof. Aurel CHELBEA,
Inspector General al
Inspectoratului Școlar Ialomița

Scoala Nr. 3 are un loc aparte în inima mea. De ce? Pentru că aici au învățat și copiii mei. Toate realizările lor se datorează calității învățătorilor și profesorilor cu care au lucrat aici. Alături de ei, vă mulțumesc pentru tot ajutorul pe care li l-ați dat! Deși greutățile tranziției ne afectează pe toți, vă rog să contați pe ajutorul meu, care va veni ori de câte ori veți avea nevoie. O spun și ca părinte, dar și ca primar al municipiului Slobozia. Avem instituții de învățământ foarte bune și Școala Nr. 3 se numără printre ele.

LA MULTANI!

Ing. Ioan Pinter,
Primarul municipiului Slobozia

Școala Nr. 3

Scurt istoric

Se împlinesc 35 de ani de la înființarea Școlii Nr. 3 din Slobozia, eveniment căruia îi dedicăm acest număr al revistei "Gimnasium".

Școala Nr. 3 a fost înființată în anul 1968, funcționând un an în clădirea actualului Seminar Teologic din strada Alexandru Odobescu.

Din toamna anului 1969 școala s-a mutat în clădirea care a aparținut fostului Liceu Teoretic "Mircea cel Bătrân" din bulevardul Unirii, Nr. 14.

Începutul a fost făcut cu un număr de 445 de elevi și 17 cadre didactice care își desfășurau activitatea în 8 săli de clasă.

Datorită prestigiului căpătat, în timp numărul elevilor a ajuns la 1800 în anii '80, fapt ce a condus la extinderea spațiului școlar. Au fost construite noi săli de clasă, laboratoare, cabinete.

În prezent, Școala Nr. 3 deține 24 de săli de clasă, 4 laboratoare, 5 cabinete, o bibliotecă cu 15000 de volume și o modernă sală de sport. Aici învață 1070 de elevi îndrumați de 54 de cadre didactice.

Director, prof. Cilibeanu Valentin

CONDUCĂTORII ȘCOLII NR. 3 SLOBOZIA

1968-1973 DINESCU MATEI
1973-1974 CHIRIAC IULIAN
1974-1984 IONIȚĂ OTILIA
1984-1990 TARNA GHEORGHE
1990-1994 MELNIC LEONID
1994- - CILIBEANU VALENTIN

CADRE DIDACTICE CARE AU PROFESAT ȘI S-AU PENSIONAT LA ȘCOALA NR. 3 SLOBOZIA

Profesori

Limba română – Stoica Elena (1995)
Adriana Drăghici (1999)
Matematică – Butnaru Adriana (1999)
Ioniță Illeana (2000)
Biologie – Marin Reveica (1988)
Zăinescu Olga (1999)
Fizică – Vâjdea Victoria (2001)
Chimie – Ionescu Justina Maria (2001)
Geografie – Dinescu Matei (1988)
Stoianov Ludmila (2000)
Istorie – Stancu Ana (2002)
Ioniță Otilia (1984)
Limba franceză – Canciu Aneta (2002)
Educație fizică – Bălan Emilia (1997)
Educație tehnologică - Buga Maria (1996)

Învățători

Manoliu Elena (1988)
Vișan Maria (1986)
Vișan Alexandru (1988)
Ticărel Alexandrina (1991)
Nițu Zoica (1986)
Botan Olimpia (1990)
Nițu Rada (1990)
Avram Angela (1991)
Marinescu Olimpia (1991)
Cuarente Viorica (1993)
Iordănescu Elina (1985)
Iordache Mara (1989)
Vlaicu Constanța (1999)
Bulearcă Alexandrina (1988)
Melnic Dumitra (1994)
Papacioc Ioana (2000)
Popa Elena (2001)

REZULTATE OBȚINUTE LA FAZA NAȚIONALĂ A OLIMPIADELOR ȘCOLARE 1968-2002

1986

7 premii – după Liceul de Matematică

Fizică

Performanța echipajului ialomițean la obiectul geografie, care s-a clasat pe locul al II-lea pe țară, prin contribuția de bază a doi elevi de la Școala nr. 3 Slobozia.

Limba și literatura română

Mențiuni: Gheorghe Doina (cls. a VIII-a) –
prof. Tarna Viorica
Vintilescu Laurențiu (cls. a VIII-a) –
prof. Tarna Viorica

Matematică

Mențiuni: Tonț Octavian (cls. a VI-a) –
prof. Neacșu Anica
Pârvu Florian (cls. a VII-a) –
prof. Butnaru Adriana

Istorie

Mențiune: Jijie Oana (cls. a VIII-a) –
prof. Stancu Ana

Geografie

Mențiuni: Dumitache Nicoleta (cls. a VIII-a) –
prof. Călugăru Vasilica
Focșa Felicia (cls. a VIII-a) –
prof. Călugăru Vasilica

Fizică

Mențiune: Frățilă Leon (cls. a VIII-a) –
prof. Vâjdea Victorita

1987

Limba și literatura română

Mențiuni: Bălan Magdalena (cls. a VI-a) –
prof. Tarna Gheorghe
Chiriac Sorina (cls. a VI-a) –
prof. Tarna Gheorghe

Matematică

Mențiuni: Tonț Lucian (cls. a VIII-a) –
prof. Chiriac Iulian
Pârvu Florian (cls. a VIII-a) –
prof. Butnaru Adriana

Fizică

Mențiuni: Miclea Horia (cls. a VIII-a) –
prof. Populan Petre
Iorga Ovidiu (cls. a VIII_a) –
prof. Populan Petre

Biologie

Premiu special: Sima Izabela (cls. a VIII-a) –
prof. Zăinescu Olga

Mențiune: Popescu Claudia (cls. a VIII-a)
prof. Zăinescu Olga

Geografie:

Mențiuni: Dobre Cerasela (cls. a VIII-a) –
prof. Călugăru Vasilica
Florea Mihaela (cls. a VIII-a) –
prof. Călugăru Vasilica

1988

Limba și literatura română

Premiu I: Chiriac Sorina (cls. a VII-a) –
prof. Tarna Gheorghe

Mențiuni: Tănase Adriana (cls. a VII-a) –
prof. Tarna Gheorghe
Fotache Mirela (cls. a VII-a) –
prof. Tarna Gheorghe

Bălan Magdalena (cls. a VII-a) –
prof. Tarna Gheorghe

Mihali Sofia (cls. a VII-a) –
prof. Tarna Gheorghe

Iordache Izabela (cls. a VI-a) –
prof. Tarna Viorica

Constantin Cristian (cls. a VI-a) –
prof. Tarna Viorica

Gălățeanu Diana (cls. a VI-a) –
prof. Stoica Elena

Chimie

Mențiuni: Mocioniu Andrea Gabriela
(cls. a VIII-a) – prof. Ionescu Justina
Bejan Gabriela (cls. a VIII-a) –
prof. Ionescu Justina

1989**Limba și literatura română**

Premiu special: Fotache Mirela (cls. a VIII-a) –
prof. Tarna Gheorghe

Mențiuni: Chiriac Sorina (cls. a VIII-a) –
prof. Tarna Gheorghe
Bălan Magdalena (cls. a VIII-a) –
prof. Tarna Gheorghe
Mihali Sofia (cls. a VIII-a) –
prof. Tarna Gheorghe
Ilie Nadia (cls. a VIII-a) –
prof. Tarna Viorica

Chimie

Premii speciale: Uriașu Rodica (cls. a VII-a) –
prof. Ionescu Justina
Stanca Denisa (cls. a VII-a) –
prof. Ionescu Justina

Fizică

Premiu special: Apostol Dan (cls. a VIII-a) –
prof. Populan Petre

Geografie

Mențiune: Popescu Marius (cls. a VIII-a) –
prof. Călugăru Vasilica

În 1989 s-au obținut:

Locul III pe țară la chimie
Locul IV pe țară la limba română
Locul VII pe țară la geografie

Istorie

Mențiune: Lăzărescu Bogdan -
prof. Stancu Ana

1990**Geografie:**

Mențiune: Halbac Carmen (cls. a VIII-a) –
prof. Călugăru Vasilica

Istorie

Premiu special:
Manea Cristina - prof. Stancu Ana
Bârsan Octavia - prof. Stancu Ana

1991**Matematică:**

Mențiune: Focşa Gigi - prof. Cilibeanu Valentin

1992**Chimie**

Premiu special: Pinter Ana Maria (cls. a VIII-a) –
prof. Ionescu Justina

Mențiune: Bodeanu Magdalena (cls. a VIII-a) –
prof. Ionescu Justina

1996**Chimie**

Premiu II: Vuică Radu Vlad -
prof. Ionescu Justina

Cultură civică

Premiu II: Popescu Alina –
Prof. Cristea Silvia

1997**Democrație și toleranță**

Locul II: Burciu Monica –
Prof. Cristea Silvia

1998**Matematică**

Mențiune: Stanca Marian –
prof. Cilibeanu Valentin

Cultură civică

Mențiune: Radu Zorina-prof. Cristea Silvia

Democrație și toleranță

Premiu II și premiu III : echipaj : Radu Zorina
și Toader Maria- prof. Cristea Silvia

1999**Matematică**

Mențiune : Martin Liviu- prof. Chiriac Iulian

Chimie

Mențiune: Căpățână Adrian
prof. Ionescu Justina

Democrație și toleranță

Mențiune:
Mihalcea Florina –
prof. Cristea Silvia
Voinea Mădălina –
prof. Cristea Silvia

1 Premiu II și 2 premii III :

Toader Maria –prof. Cristea Silvia

Mențiune specială acordată întregului echipaj

2001**Geografie**

Mențiune: Mocanu Marius –
prof. Călugăru Vasilica

Educație tehnologică

Mențiune: Bulie Andrei

2002**Chimie**

Mentiune: Andrei Ștefan -
prof. Ionescu Justina

Desen**Concursuri naționale**

"Imagini din Anglia" organizat de Ambasada Angliei la București

Premiul I: Moroianu Silviu

Icoane pe sticlă și lemn

Diplomă de merit: Filip Daniel, Dumitru Simona, Stefanache Alina

Concursuri internaționale

Bulgaria 2001

Văcărelu Adriana, Toma Violeta

prof. Ionescu Maria

Educație fizică

Ghiță Gigel: Medalie de aur, viteză

Chidu Tudorița: Campioană națională, balcanică și europeană la 800m

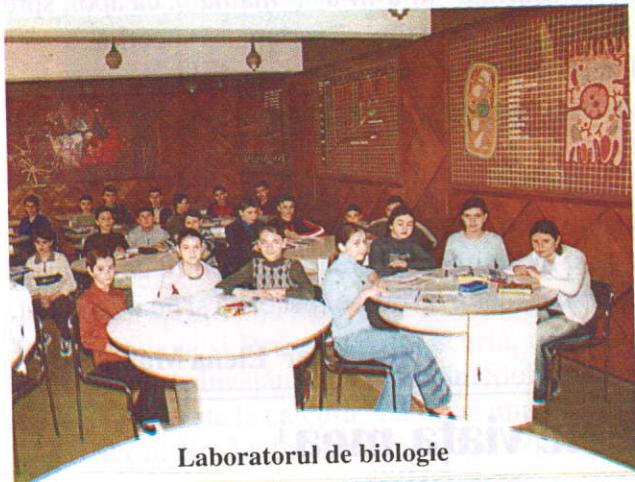
Comșa Rodica: Medalie de argint la 800m

Lupu Bogdan: Campion național de sală
Medalie de argint la 50m, medalie de bronz
la lungime, medalie de argint la viteză,
lungime, garduri

Campion național aer liber

Poștaru Daniel: Campion național
de badminton

Petcu Alexandra: Campionă națională de sală
Medalie de argint la 50m

Laboratorul de biologie

Laboratorul de fizică

O revistă școlară este, fără îndoială, o înțemeiere de spirit, ce se bazează pe o cunoaștere subtilă a forțelor ce există într-un moment. Școala Nr. 3 din Slobozia a avut mereu - aceasta însemnând, de acum, tradiție și continuitate- îndrumători de excepție și copii dotati, care să facă față presiunilor timpului, dar și nevoilor de exprimare într-o competiție care nu e deloc simplă, fie că e vorba de nivelul local sau de cel național. La momente aniversare se obișnuiește o oprire de o clipă spre a se evalua drumul parcurs, ceea ce presupune un nou imbold, o altă percepție a viitorului. Fiindcă o revistă cu fiecare nou număr adaugă o treaptă și scrie istorie, dar nu rezolvă și cerințele zilei imediat următoare. Ea e înscrisă într-o veșnică și minunată confruntare - cu sine și cu celelalte. Le urez înțemeietorilor, colaboratorilor și viitorilor realizatori ai revistei Școlii Nr.3 Slobozia să fie mereu "în devenire", să etaleze în creațiile lor gânduri adevărate, cu oameni frumoși și buni.

Prof. Gheorghe Antonescu
Colegiul Național "Mihai Viteazul", Slobozia

Am stat de vorbă cu câțiva dintre învățătorii și profesorii școlii noastre, rugându-i să se prezinte

De ce mi-am ales meseria de învățător?

Ca să pot răspunde la această întrebare e necesar să cauț “cu ochii minții” în memoria imaginile de neuitat de la fiecare început de serie de elevi, când atât eu cât și micuții școlari, cu emoții și bucurii, păseam pragul clasei I, pragul unui șir lung de întâmplări ce au ramas vii în amintirile noastre, ale tuturor celor participanți la aceste “gânduri”.

Cum pot să nu-mi amintesc cele peste “30 de perechi de ochișori ca niște bolduri”, care căutau în privirea mea dragostea, înțelegerea și ajutorul meu, ca împreună să putem descifra “tainele cărților”, tainele învățăturii.

Cum pot să nu-mi amintesc mânuștele mici care așteptau cu “teamă” dar și cu încredere să le prind în mâna mea și să le conduc mișcările spre a putea scrie cu ușurință “m-a-m-a” (“mama”), ca apoi, spre sfârșitul ciclului primar, să ne putem mândri ca știm să citim, să povestim, să scriem, să socotim.

Și cum pot să nu-mi amintesc drumul lung al celor patru ani de școală, când din dorința de a răspunde tuturor întrebărilor micilor mei elevi, mă înarmam cu bogat material didactic, cu experiențe, cu fapte de viață, cu tot ce mintea mea putea născoci pentru a face lecțiile cât mai plăcute, cât mai interesante, cât mai utile.

Și toate acestea le înfăptuiau cu dăruire, pentru că îmi iubeam meseria, pentru că îndrăgeam copiii. Munca cu elevii a fost pentru mine o hrana sufletească, o mulțumire fără margini -pentru ca acum, la pensie fiind, să mă pot bucura de un gând bun, de o apreciere a celor ce mi-au fost elevi și nu m-au uitat.

Învățător Elena Manoliu

Scoala a fost și este viața mea

Nu trecem prin viață decât o singură dată. Dacă putem să facem ceva folositor, să-l facem, deoarece acesta este momentul.

Doar munca dă satisfacții reale. Am făcut totul muncind din greu și neașteptând răsplata. Singurul lucru care m-a salvat când am avut probleme majore în viață a fost profesia. Ea nu m-a trădat niciodată. Cunoștințele pe care le-am dobândit în facultate am căutat să le materializez la catedră.

Dragostea mea pentru obiect am încercat să o transmit și elevilor, învățându-i alfabetul chimiei, ca apoi să le cultiv interesul pentru această știință, pasiunea pentru descoperire, deprinderile de muncă independentă, creativitatea, spiritul de investigație, inventivitatea.

An de an am atras la Cercul de chimie elevi pasionați, dornici să-și aprofundze și să-și lărgescă universul cunoașterii. La diferite concursuri de chimie i-am stimulat cu diplome și premii, printre care și vestitul stilou chinezesc. Elevi ca Sighireanu Mihaela, profesor universitar la Paris, Ilie Nadia, judecătoare, îmi confirmă că îl mai păstrează și astăzi. Ei au înțeles că nimic nu se obține fără efort, perseverență, seriozitate. I-am făcut să credă în reușită și au reușit. Elevii care au câștigat concursurile de chimie s-au realizat în viață. Bejan Daniela este medic și are o bursă în S.U.A., Mocioniu Andreea și Hagianu Raluca sunt tot medici, Stanca Denisa farmacistă, Uriașu Rodica profesoară de chimie, Bodeanu Mădălină medic, Pinter Ana-Maria psihopedagog, studiază în S.U.A.

În decursul anilor am pregătit pentru faza națională a Olimpiadei de chimie 22 de elevi, dintre care 9 au venit cu premii substanțiale.

M-am întors după facultate ca profesoară de chimie în comuna natală, unde absolvisem 7 clase, apoi profesoară la liceul în care am fost elevă. În 1969 m-am titularizat la Școala Nr. 3 care funcționează în localul liceului pe care l-am absolvit. La această școală am găsit un climat favorabil principiilor mele de viață și un colectiv de profesori serioși și inimoși. Fiind exigență cu mine însămi am fost exigență și cu cei din jur. Cine are dragoste de profesie își găsește în aceasta cea mai frumoasă existență. Eu consider că am găsit-o și acest lucru îmi umple inima de bucurie.

Școala a fost, este și va fi viața mea. Totul este cu puțință atunci când vrei, când sper și mai ales când muncești fără încetare, pentru a te autodepăși.

Toată viața am fost și sunt un elev conștientios, pentru că citesc și iar citesc. Întelepciunea din cărți m-a făcut puternică. Sunt atâtea preocupări frumoase în viața aceasta, încât este păcat să nu-ți rezervi timp pentru ele.

Am pretins nu numai elevilor mei, ci și fiicelor mele, seriozitate și perseverență în muncă. Mă bucur mult că mi-am lăsat urmaș în persoana Soranei Ionescu, profesoară de matematică la aceeași școală, din anul 2000, la fel de pasionată ca și mine. Din familie a învățat că, dacă vrei ceva cu adevărat în viață, trebuie să lupți și faptul că doar tu îți poți aduce propria liniște și mulțumire sufletească.

Ambele mele fiice au absolvit același liceu și au studiat la aceeași universitate ca și mine.

Prof. Ionescu Maria-Justina

În slujba școlii

Momentul aniversar al împlinirii a 35 de ani de existență și de funcționare a Școlii Nr. 3 Slobozia reprezintă un prilej de plăcută aducere-aminte pentru generația care a avut șansa vieții de a face parte din prima echipă de dascăli ai acestei școli.

După apostolatul făcut în școlile din comunele Scânteia, Muntenii-Buzău, Poiana și Perieți, apoi o scurtă, dar interesantă experiență la fosta Secție de Învățământ a raionului Slobozia, am descoperit adevăratul că locul meu este la catedră, alături și împreună cu elevii. Întâlnirea cu elevii Școlii Nr. 3 a fost cea mai nouă experiență didactică, pentru că

aici am întâlnit copii dormici să pătrundă în frumusețile operelor literare și să dobândească priceperi în stăpânirea cerințelor de a vorbi și a scrie curat și corect românește. Această frumoasă aspirație a elevilor m-a îndemnat la o pregătire atentă și minuțioasă a fiecărei lecții, în care își găsea locul potrivit informarea continuă cu tot ce era nou în literatura de specialitate și pedagogică.

Faptul că fiecare din cele 34 de generații pregătite de-a lungul carierei didactice trebuia să treacă printr-un concurs de admitere în licee și, apoi, prin examenul de capacitate din ultimii ani, mi-a sporit responsabilitatea față de copii, părinți și școală. Aceste examene pe care le-am dat alături de elevii mei mi-au produs mari satisfacții, pentru că rezultatele lor au fost gir al muncii mele. Reușita lor la licee cu o mare concurență, ca liceul militar, liceul sanitar sau liceul pedagogic a însemnat răsplata supremă pe care o poate merita un dascăl. Dintre acești absolvenți ai școlii noastre s-au ridicat mulți medici, ofițeri, profesori, juriști, ingineri, dar și muncitori destoinici, cu care mă întâlnesc deseori, producându-mi bucurie și satisfacție.

Acum, la ceas de sărbătoare și în prag de pensionare, cred că a fi un bun dascăl înseamnă dragoste pentru copii, o chemare lăuntrică spre această profesie înălțătoare, o pregătire temeinică în specialitate și o exigență permanentă cu sine însuși la fiecare lecție predată. Cred că în această manieră se făurește o carieră didactică menită să lase în urma ei roade în care să inflorească tot ce am semănat cu migală și dăruire în sufletele curate și însetate de cunoaștere ale elevilor noștri.

Am convingerea intimă că în școala noastră, dascălii aflați pe diferite trepte ale experienței profesionale, vor purta cu cinste această făclie a cărții, măringi preștiul dobândit de generațiile ale căror inimi tresor de emoție când aud numele școlii pe care au slujit-o totdeauna cu devotament și dragoste.

Prof. Leonid Melnic

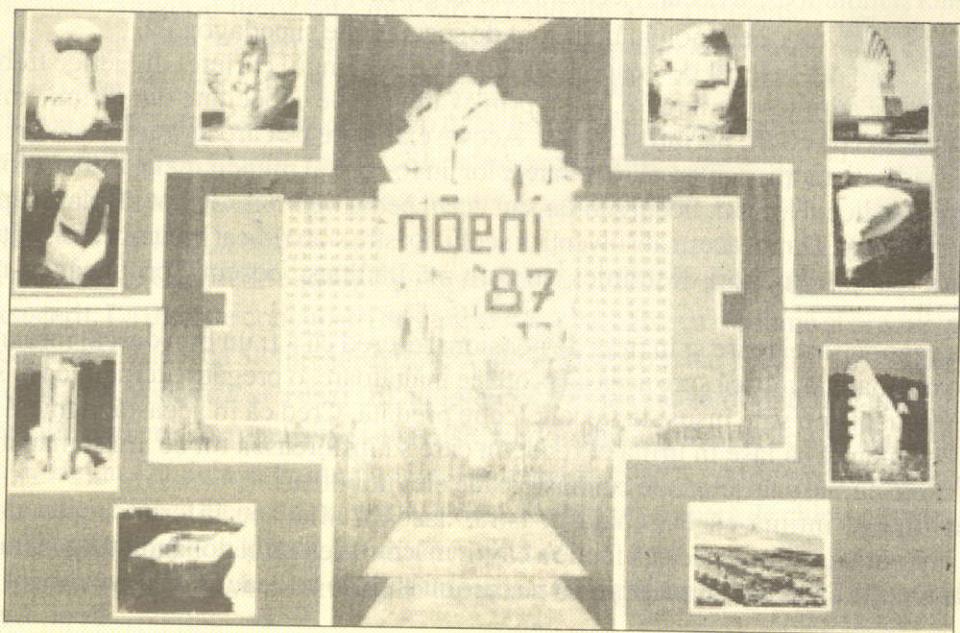
DOMNUL MANOLE

În perioada funcționării la Școala Nr. 3, profesorul Manole Gabriel și-a depășit, cu eforturi doar de el știute, condiția de dascăl și a înființat din dragoste și lumină, un cerc de sculptură.

Sub îndrumarea atentă a dumnealui, elevi de 12-13 ani au modelat în piatră sau în lemn visurile lor îndrăznețe. Dovada o constituie tabăra de sculptură de la Năeni, zonă încărcată de istorie, sau cea de la Amara.

An de an, în aceste locuri s-au ridicat spre soare lucrări de artă ce vorbesc prin timp despre talentul copiilor școlii noastre și despre dăruirea unui profesor artist.

Am spus... "Da". Și am devenit ialomițean

• **Interviu cu domnul profesor Gheorghe Tarna,
director general adjunct în
Ministerul Educației și Cercetării**

- *La început, doresc să ne spuneți câte ceva despre perioada copilăriei, despre locurile natale... De fapt, cine sunteți dumneavoastră, domnule profesor?*

- Sunt ardelean, născut în ținutul Târnăvelor, satul Tătârlaua, aproape de Cetatea de Baltă a lui Ștefan cel Mare, acolo unde se simte mireasma licoarei de Jidvei, copilăria fiindu-mi legănătă de dansul fetelor de la Căpâlna.

În casa părintilor mei, țărani gospodari, am învățat ce înseamnă lucrul bine făcut și respectarea cuvântului dat.

"Grădinița" am frecventat-o...acăsă, unde mama mă purta cu har dumnezeiesc în lumea mirifică a basmelor și a legendelor și unde mă bucuram din plin de frumusețile împrejurimilor.

Pe mama o divinizam, dar aproape niciodată n-am putut să-i împlinesc dorința imperativă: "Măi copile, fii cuminte!"

Eram neastămpărat și cunoșteam foarte bine livezile vecinilor, deși în propria livadă se găseau de toate.

Anii copilăriei mi-au fost însă umbriți de trecerea prematură în lumea celor drepți a tatălui meu care, după ce și-a petrecut mai multă vreme în America, s-a întors în satul natal, a făcut avere, dar a plătit scump pentru aceasta, în timpul colectivizării agriculturii.

Momentul a fost dureros și hotărâtor, în același timp.

Am început lunga cursă a vieții asumându-mi toate riscurile.

- *Ce amintiri deosebite aveți de când ați fost elev? Cum era școala altădată?*

- Pentru a urma ciclul gimnazial, după absolvirea primelor clase primare în satul natal, parurgeam zilnic 15 kilometri trecând prin Crăciunelul de Sus al lui Octavian Goga, pentru a ajunge la Școala din satul Făget, cu ambiația să nu împart premiul întâi cu nimeni. Școala era amenajată într-o veche casă bisericescă a familiei Bianu, care avea să-l dea pe Ion Bianu, profesor universitar de mare prestigiu, întemeietorul Bibliotecii Academiei, al cărei director a fost o bună perioadă de timp.

Timișoara, orașul florilor, m-a găzduit în timpul liceului și mi-a oferit o viață spirituală elevată, ajutându-mă să devin încet-încet orășean.

Reprezentam liceul la Olimpiada de limbă și literatură română și am prins gustul marilor performanțe. Fratele meu, angajat al Operei de Stat, m-a introdus în lumea teatrului liric și la absolvirea liceului, devenisem meloman "înrăit".

M-am despărțit apoi de orașul de pe Bega pentru a urma Facultatea de Limbă și Literatură Română din București, unde am descoperit o altă lume cu alte obiceiuri și am simțit din plin drama dezrădăcinatului.

- *Și totuși, cum ați devenit ialomițean?*

- Mi-am făcut ucenia de dascăl la Școala Generală Grivița - Ialomița, unde am rămas nouă ani, îndeplinind și funcția de director. Muncă multă, dar și satisfacții create de rezultatele copilor și de prestigiul școlii.

Abia împlinisește vîrsta de 30 de ani, când am primit, prin Ordin al ministrului, distincția de "Profesor evidențiat". Era o recunoaștere, dar și un impuls. Într-o zi din zile, la început de Făură, am spus "Da" în fața ofițerului stării civile și am devenit cap de familie și, în același timp, ialomițean.

Aveam 32 de ani când am fost promovat în funcția de inspector general adjunct, la Inspectoratul Scolar Județean Ialomița, unde am întâlnit oameni cu experiență didactică deosebită, adevărați profesioniști. În acest timp, școala ialomițeană a cunoscut prefaceri esențiale.

- Care a fost perioada împlinirii dumneavoastră profesionale?

- Perioada performanțelor școlare am trăit-o la Școala Nr.3 Slobozia, unde am fost și director 5 ani, până în 1989, perioadă în care școala devenise unitate etalon. Au fost reamenajate laboratoarele și cabinetele de specialitate, iar în cucerile de la disciplinele școlare, precum și în cele de sculptură și balet se obțineau rezultate remarcabile.

Școala se impunea prin conținut și prin aspectul său general. Elevii participau, anual, la faza națională a olimpiadelor școlare, la toate disciplinele obținând zeci de premii. Ca profesor de limbă și literatură română am avut satisfacția obținerii, cu elevii mei, a peste douăzeci de premii și mențiuni naționale. A fost perioada împlinirii mele profesionale.

Apoi, din 1990, timp de doi ani, am fost director al Casei Corpului Didactic, când m-am preocupat de perfecționarea dascălilor din județ și am împărtășit, în același timp, din experiența didactică a acestora.

- O bună perioadă v-ați desfășurat activitatea în alt domeniu. Vă rog să detaliați.

- Din 1992, o perioadă de opt ani am fost deputat, făcând parte din Comisia pentru Învățământ, Știință, Tineret și Sport a Camerei Deputaților, când am contribuit la elaborarea legilor organice care vizau perfecționarea sistemului de învățământ, dar și a altor acte normative de bază. Fără prea mult zgromot am intervenit prin declarații politice, întrebări și interpellări pentru rezolvarea unor probleme acute din diferite sectoare de activitate.

De asemenea, am fost președinte al Comisiei parlamentare pentru aplicarea Legii 42/1990 pentru cinstirea eroilor martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989.

Experiența politică din Parlament constituie subiectul unei cărți la care am început să lucrez.

- Cum se vede "Școala" din noua dumneavoastră postură?

- Funcția de director general adjunct pe care o dețin în prezent în Ministerul Educației și Cercetării îmi dă posibilitatea să cunosc realitățile învățământului românesc și să mă implic direct în procesul reformei în acest domeniu atât de sensibil. Noutățile le aplic la clasă, la Colegiul German Goethe din București, unde sunt profesor titular.

- Sunteți mulțumit de "traseul" parcurs?

- Sufletește, mă simt un om bogat: am doi feciori și un nepot, deocamdată, care, sper, să-mi calce pe urme.

Ori de câte ori mă cheamă iarba verde de acasă mă întorc la "izvoare" printre ai mei și mă reculeg la mormântul părinților.

Ajuns aici, privesc înapoi și-mi dau seama ... câte mai am de făcut.

AUTOGRAF PENTRU ȘCOALĂ

În dimensiunea și trecerea sa ireversibilă, timpul înseamnă viața fiecărui dintre noi, fascinând ca o categorie filosofică abstractă, totodată însă, impunându-ne valoarea.

La ceas de bilanț, cu aura de sărbătoare, incognito, deloc zgomotos, mi se perindă amintirile... O școală ca-n basme, oamenii ei...

Septembrie 1976.

Emoții, teamă, speranțe. Păseam într-o familie de mari dascăli adevărați ce creau oameni adevărați. Mă simteam un copil mai mare și visam să zbor. Să zbor, dar nu oricum, ci împreună cu micii mei elevi. Undeva, în urmă, rămăseseră visuri neîmplinite, fără regrete însă pentru că dorința de a deveni dascăl învinsese. Ce putea fi mai frumos decât să modelezi suflete, să conturezi personalități?

Ochi mari și limpezi te căutau, îți cereau sprijin, iar dacă reușeai să le cucerești inima – să te iubească – devineai învingător.

Balada pentru învățătoarea mea încă mai stăruia în sufletu-mi, iar chemarea pentru a fi apostol sună ca o incantație.

Pasiunea, dăruirea îmi răzbăteau prin întreaga ființă, iar profesionalismul trebuia dovedit.

Am învățat că școala nu are vârstă. Ea este nemuritoare ca și gesturile infailibile ale slujitorilor săi.

Din acel septembrie s-au aurit a toamnă pădurile de nenumărate ori, iar pașii mei au pășit cu sfială să nu strivească frunzele palide ale anotimpurilor aurii pe cărările școlii. Drumul a fost lung, sinuos și dificil chiar, uneori, dar vreau să cred că împreună am învins. Le mulțumesc lor, elevilor, pentru albul imaculat al vârstei, pentru îndrăzneala căutărilor, pentru încredere, dar și pentru oaza de lumină ce mi-au dăruit-o în fiecare zi.

Să mai privesc în urmă? E prea devreme sau e prea târziu? Destine împlinire stau mărturie peste timp, iar dacă numai pentru o clipă gândurile lor se îndreaptă și spre "doamna învățătoare" este prinosul lor de recunoștință și mulțumire pentru omul ce s-a vrut și se vrea al școlii. Cred neîncetat că menirea mea nu poate fi alta decât aceasta – de dascăl, iar drumu-mi va fi veșnic yegheat dintre stele de lumina blândă a ochilor mamei.

**Cristea Elaria,
învățătoare**

La început de drum...

Am venit pe lume cu o sete acută de logos și devoram uneori, din dorința de a cunoaște cât mai mult, cărți întregi, deoarece eram urmărită mereu de complexul spațiului rural din care proveneam.

Îmi urmăream în copilărie dascălii spirituali și acasă încercam să-i imit. Într-o zi, după mulți ani, am descoperit că nu trebuie să mai imit pe nimeni, pentru că eram eu, la rândul meu, un profesor. Am pășit cu timiditate într-o școală care mi-era necunoscută și care părea atât de mare. Acum jocul din copilărie se materializase și aducea după sine și multiple responsabilități.

Optimismul specific vârstei îmi dădea aripi și mă determina să cred că misiunea mea era aceea de a stinge setea de cunoaștere a altor învățăcei, aşa cum făcuseră alți mentori cu mine.

La început de drum toate greutățile par nesemnificative și responsabilitățile sunt îndeplinite mai lesne dacă ești înconjurat de dragostea și sprijinul colegilor de breaslă.

Am facut Facultatea de Litere pentru că doream să stăpânesc arta cuvântului și în sfârșit, voi putea să aplic cunoștințele dobândite. Dar marea problemă era practica! Oare am calitățile și aptitudinile specifice meseriei? Am tact și maiestrie pedagogică? Erau întrebări pe care mi le-am pus până să intru în contact cu elevii. În momentul în care am început să vorbesc elevilor și să le privesc ochii angelici, am uitat momentele de indecizie și am conștientizat că vreau să fiu un artist în meseria mea. Ce poate fi mai frumos, decât zâmbetul unui copil și privirea lui căldă, drept mulțumire că a înțeles?

Imperativele mele categorice vizează modelarea gustului estetic al elevilor, cultivarea gândirii și a imaginației dar și inocularea de cunoștințe despre noțiuni gramaticale care par atât de abstrakte pentru ei.

Ca finalitate principală încerc și voi încerca să formezi din elevi cititori de literatură, care să aibă deprinderea de a citi zilnic ceva interesant și care să fie capabili să-și exprime propriile impresii față de lecturile lor. Îmi doresc ca ei să devină magicieni ai cuvintelor.

Ce-mi pot dori mai mult? Ce poate fi mai frumos?

Prof. Moldoveanu Nicoleta

**Grupaj realizat de către elevii: Maria GHERNA, Ana Maria DUCUȚĂ,
Mihaela PRAVĂT, Marius Alin DOBRE**

CU TOATĂ DRAGOSTEA...

Se spune despre școală că reprezintă o instituție. Că ar fi, cu alte cuvinte, o entitate; alături de altele existente în societate, constituită în vederea îndeplinirii unor scopuri și distinctă de cei chemați să le înfăptuiască.

Deși deprinsă cu rigorile gândirii abstracte, ideea de școală a rămas pentru mine legată iremediabil de imaginea celor care, cu dragoste și pricere, i-au dat viață: profesorii mei.

Și pentru că prin cine știe ce mecanisme ale subconștientului rămâнем toată viața tributari impresiilor de început, primilor profesori le recunoaștem un rol aparte, cu implicații dintre cele mai profunde asupra devenirii noastre ulterioare. Iar celor care pretind că școala e o structură distinctă de profesorii ei, le propun, în replică, experiența mea.

Am avut privilegiul de a învăța la Școala Nr. 3, într-o școală din frecvențele ei perioade de glorie, când zece din unsprezece participanți la Olimpiada națională de limba și literatura română îi aparțineau, când profesori cu vocație deosebită pentru munca didactică organizau concursuri și oferea premii în stilouri chinezesci, la mare preț atunci, iar profesorul diriginte, figură centrală, în jurul căreia gravitam ca niște mici aștri speriați, întrebăt fiind de ce ne oprește câte o fotografie din cele făcute anume pentru carnetele de elev, răspundea mucalit, cu o duioșie pe care am înțeles-o și valorizat-o mai târziu: "ca să vă am moacele!"

Mai mult decât toți cei care le-au urmat,

profesorii din gimnaziu s-au ocupat de noi îndeaproape, fără vreo concesie făcută calității sau exigenței, cu o aplecare ce i-a transformat în simbolurile disciplinelor predate și care dădea impresia că cel mai important lucru al vieții dumnealor erau acele ore de curs în care materia ne era prezentată cu bucuria și pasiunea cu care ar

fi fost expusă pentru prima oară, spre a nu ne răpi entuziasmul descoacerilor.

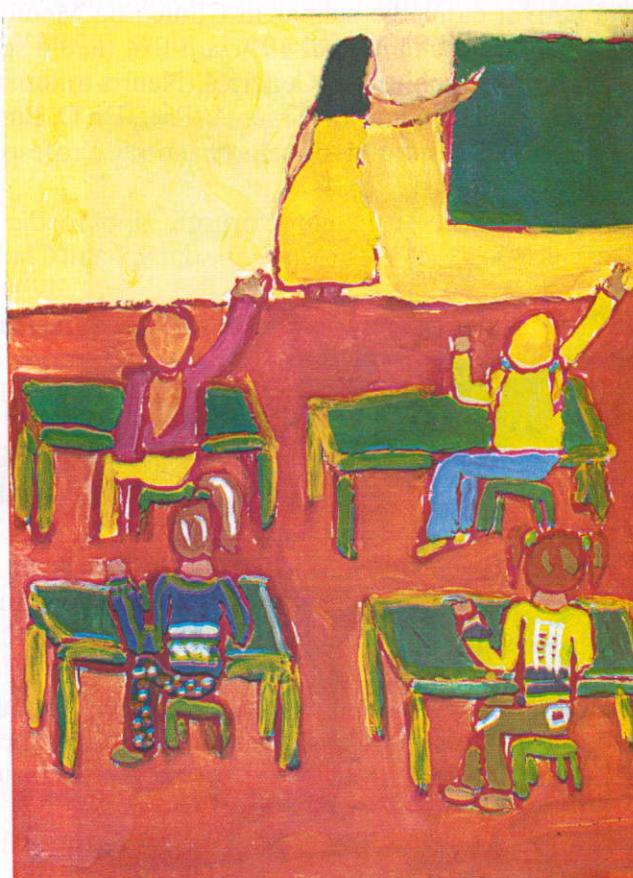
Mai târziu, aceia dintre noi care au avut și experiență didactică, s-au putut convinge de cât de comod este locul din bancă și ce dificil, angajant și responsabil este cel de la catedră.

Pentru toate acestea și pentru multe altele care nu vor fi fost spuse, primiți, iubiți domni profesori, la vreme de aniversare, omagiul impresionant al foștilor dumneavoastră elevi și asigurarea că nu vau uitat, că vă poartă în suflet pe oriunde îi duce viața și apelează la exemplul și pildele dumneavoastră ori de câte ori și stabilesc standarde înalte sau caută resurse pentru a depăși obstacolele.

Să aveți o viață lungă și frumoasă, plină de satisfacții, să aveți parte de elevi și colegi mai tineri care să știe să prețuiască aşa cum se cuvine norocul de a vă avea aproape!

Dumneavoastră și școlii pe care o slujiți, "tinerei" de 35 de ani, deja cu o istorie și o tradiție în pregătirea de oameni capabili, cu toată dragostea, "La Mulți Ani!"

Nadia – Raluca Ilie,
Elevă a Școlii Nr. 3 Slobozia – în perioada 1982 – 1990,
Actualmente judecător la Judecătoria Constanța,
Asistent la Facultatea de Drept, Universitatea București

Desen realizat de Delia ROȘCA, clasa a IV-a B

UN CHIRURG DE EXCEPTIE - DR. FERY STOICA

Mă numesc STOICA FERY, am absolvit cursurile Școlii Nr. 3 și ale Liceului "Mihai Viteazul" din Slobozia, județul Ialomița, profil Chimie-Biologie, susținându-mi Lucrarea de Diplomă cu titlul "Evoluția encefalului la vertebrate" la Liceul de Științele Naturii "C.A. Rosetti" din București. În anul 1984 m-am calificat la Olimpiada Internațională de Chimie de la Frankfurt pe Main, prilej cu care am obținut medalia de bronz.

Am urmat cursurile Facultății de Medicină și Farmacie din cadrul Universității "Carol Davila" din București în perioada 1985-1991, obținând diploma de Doctor-Medic în septembrie 1991.

Între 1991 și 1992 am activat ca medic stagiar în Clinica de Medicină Internă a Spitalului Universitar București. Din anul 1992 până în anul 1997 am fost medic secundar Neurochirurgie, efectuând stagii de pregătire de Neurochirurgie Generală, Neuro-traumatologie, Neurochirurgie Pediatrică și Chirurgie Spinală în Spitalul Clinic de Urgență "Prof. Dr. D. Bagdasar" și Spitalul Clinic de Urgență Floreasca din București, sub îndrumarea celor mai titrați Profesori de Neurochirurgie din România.

În anul 1997 am devenit medic specialist Neurochirurgie, apoi medic primar Neurochirurg în 2002, lucrând în momentul de față în Secția IV Neurochirurgie din Spitalul Clinic de Urgență "Bagdasar-Arseni" București.

Sunt membru al Societății Române de Neurochirurgie, al Asociației Europene a Societăților de Neurochirurgie și al Federației Mondiale a Societăților de Neurochirurgie, secretar al Comisiei de Neurochirurgie a Ministerului Sănătății și Familiei și secretar al "Euroacademia Multidisciplinară Neurotraumatologică".

M-am străduit în permanență să-mi îmbunătățesc bagajul de cunoștințe urmând cursurile postuniversitare de Anatomie și Tehnici chirurgicale, Micro-neurochirurgie, Neurochirurgie vasculară, Neurochirurgie pediatrică, RMN.

Am absolvit Cursul Postuniversitar de Neurochirurgie organizat de Asociația Europeană a Societăților de Neurochirurgie, precum și cursul Postuniversitar de Neurochirurgie Pediatrică organizat de Societatea Europeană de Neurochirurgie Pediatrică, promovând în 2002 examenul de acreditare europeană ca "Senior Neurosurgeon".

În paralel cu pregătirea profesională continuă, am acordat egală atenție activității științifice, participând cu lucrări și comunicări la manifestări științifice de profil interne și internaționale, având publicate până în momentul de față 56 de articole în revistele de Neurochirurgie din România și din Europa.

Sunt în momentul de față Doctorand în disciplina Neurochirurgie, având ca temă de cercetare "Tratamentul multimodal al Malformațiilor Arterio-Venoase Cerebrale", conlucrând cu medici Neurochirurgi, Radiologi, ATI, Anatomo-patologi din țară și din Germania pentru obținerea unui protocol de tratament al acestor afecțiuni grave ale SNC adaptat la condițiile actuale din sistemul sanitar românesc.

Interesul meu în Informatică medicală s-a materializat în realizarea primului sistem integrat de urmărire computerizată a pacienților neurochirurgicali (acreditat Microsoft®), aprobat de Centrul de Statistică Medicală al Ministerului Sănătății. În anul 1997 am început implementarea INTERNET-ului în Spitalul Clinic de Urgență "Prof. Dr. D. Bagdasar", din 1998 fiind web-master al site-ului Societății Române de Neurochirurgie.

În urma obținerii competenței de management al serviciilor de sănătate, din anul 2002 sunt Director General adjunct Medical al Spitalului Clinic de Urgență "Bagdasar-Arseni" din București și medic coordonator al Centrului de Excelență în Neuroștiințe "Prof. Dr. C. Arseni".

Sunt preocupat în permanență de ridicarea performanțelor mele morale, intelectuale și profesionale, păstrând continuu legătura cu tot ceea ce este nou în toate domeniile mele de activitate, străduindu-mă să-mi perfecționez calitățile și să-mi atenuez defectele pentru a fi cât mai util atât celor apropiati mie, cât și pacienților mei.

Dr. Fery STOICA - elev al școlii în perioada 1972-1980

GÂNDURI BUNE PENTRU O ȘCOALĂ BUNĂ

Pe multi elevi îi marchează primul dascăl, abecedarul, prima literă citită sau scrisă. Exemplele din literatură sunt multe: Creangă, D.-I. Trandafir și altele. Eu am fost altfel. Când am crescut am devenit filoenglez, pe mine m-a format și educat școala, cultura ei colectivă, organizațională, făcută din oameni, profesori, diriginti, directori, obiceiurile, tradițiile, poveștile din an în an, poreclele, colegii, glumele, tot ce face farmecul școlii. Farmecul școlii? La vârsta copilăriei și a jucăriilor? Da, și pentru mine, când mirosea a început de toamnă și de școală, când începeau să plece păsările călătoare și să se adune roadele câmpului, era un chin, mi se punea un nod în gât și-n piept... Dar ținea până ajungeam la școală și mă revedeam cu prietenii și colegii și reluam camaraderia și treburile uitate pe vară. Ulterior, aceste gânduri și simțiri de copiladolescent, mi-au fost explicate și conștientizate de Morikz Zsigmond ("Fii bun până la moarte") de Rudyard Kipling ("Stalky and Co"), "Copiii de pe strada Pall", "La Medeleni" de Ionel Teodoreanu. Pe mine m-au format și m-au impresionat pentru totdeauna, câțiva dintre profesorii din gimnaziu. Cine uită vreodată liniștea care se făcea când la ora de limba română se punea o întrebare, nu știa nimeni, într-un târziu se ridică tremurând, o mână timidă... Dar dacă știai, se auzea vocea aducătoare de recompensă: "Carnetul!" Era 10, nota 10 pe loc și în catalog! Ziua era a ta, stârneai admirarea și invidia tuturor. Stilul acesta sec, dar plin, m-a marcat și l-am apreciat. La sfârșitul clasei a VIII-a, la despărțire, m-am apropiat de domnul profesor și i-am spus:

"Vă mulțumesc pentru tot ce m-ați învățat!"

Răspunsul? Stilul caracteristic: "Ați fost băieți buni!"

Ce trebuie mai mult? Se poate mai mult? Nec plus ultra! Cu domnul profesor de matematică am rămas prieten și îl apreciez în continuare, chiar pot să mă mândresc cu câte o vizită și o vorbă bună din partea dumnealui.

Pe doamna dirigintă n-am s-o uit niciodată. A fost prima care mi-a spus cândva: "Aurelian, tu ești deosebit, poate ar trebui să fii model pentru mulți".

Nu știau câtă dreptate a avut, dar nu am făcut școala de râs, dimpotrivă. La liceu, se știa dinainte să înceapă școala, clasa a nouă, că vine "o gașcă de isteți" de la Nr. 3.

De aceea, am vrut ca fiul meu să facă aceeași școală și nu-mi pare rău. Regret că nu sunt acasă, mi-ar face placere să-mi revăd dascălii, mai ales pe cei de mai sus.

Le doresc multă sănătate, iar școlii ani mulți și promoții mai bune. Eu sunt mândru că am fost elev aici și pot să mulțumesc școlii și oamenilor care m-au format.

Depărterea de casă și familie, dar și amintirile, mi-au umezit ochii și m-au făcut să mă simt mai bun. Pentru asta mulțumesc și "La mulți ani!", Școală Nr. 3.

Cu drag, Aurelian Bucur, mândru că a fost elevul tău, acum aflat la cursuri de specializare în Japonia, altfel ar fi fost alături de tine la ceas aniversar, de bucurie, onoare și mândrie.

**Ing. Bucur Aurelian,
Director Electrica Ialomița**

Besen realizat de Andreea GOLEA, clasa a VI-a D

• Gânduri de la foști elevi**PANTA RHEI**

Cum să poți reconstituи imaginea atât de tulburătoare a copilăriei, a școlii-locul minunatei întâlniri cu misterele lumii ....

Ochii ? Câte dulci imagini au sorbit a lor lumine...

Capul ? O, de câte gânduri el a fost împopulat...

Inima ? Câtă simțire frământat- a ea în sine ...

Sufletul ? Câte speranțe, câte visuri a păstrat ! ...”

Versurile eminesciene trezesc în mine amintiri dulci și o dreaptă admirărie și iubire se îndreaptă spre cei ce mi- au netezit calea , curățind - o de spini. Abia acum (și îmi doresc să nu fie prea târziu) gesturile mici și minunate de atunci își îmbracă haina nemuririi . Abia acum se conturează icoana limpede a evenimentelor mari și mici ale fostei școlăriete.

Am intrat în lăcașul școlii cu echipa și sfiala cu care bate la mănăstirea unde ar dori să fie primit , un candidat la călugărie . Si am mărturisit cu smerenie : ” Nu am lumină , nici esență , nici curaj ,nici încredere în mine și nici nu pot să- mi fiu mie înseni de ajutor , iar altora cu atât mai puțin .Nimic nu am .” Si mi s- a răspuns aşa cum i s-ar fi răspuns Tânărului cleric : “Ce- are a face ! nu le ai , le vei avea . Căutându-le pentru tine , le vei dobândi pentru alții .”

Atunci nu am înțeles foarte bine ce însemnau , cine erau acești “ alții ” . Aveam să înțeleg mai târziu . Am pătruns în școală ca într- o templu și aici am înțeles ce este setea de cunoaștere și dăruirea , puterea de a iubi și a fermeca prin cuvânt ,dar mai ales am înțeles că un profesor este “participare ” , “ înduioșare ” , “ părtăsie ” , “ facultatea de a te investi în cel care are nevoie de tine ” . Si tot acolo am cunoscut un OM care și- a jertfit timpul și viața și care a “ pătimit ” lângă noi la fiecare examen sau prag . Talentul cu care stia să modeleze cuvântul m-a fermecat definitiv și astăzi mă aflu în ipostaza minunată de adezlegă taină logosului altor școlari și școlăriete .

Împrejurul meu și împreună cu mine toate s- au schimbat , căci existența este o caleidoscopică și contradictorie schimbare de decor . Viața este o devenire timidă și curge ca apa , “totul curge , nimic nu rămâne așa cum este ”(Heraclit) . In ceea ce mă privește , schimbarea de decor este mare ,dar nu majoră . Mă aflu pe un drum pe care mi l- au deschis , cu ceva timp în urmă , profesorii mei . Heraclit spunea : “Coborâm și nu coborâm în aceleași ape curgătoare , suntem și nu suntem ...Nu ne putem scufunda de două ori în același râu ...” Eu cred ,însă , că am avut șansa să mă scald în râul ale cărui ape au izvorât odată , demult , au astămpărat setea dascălilor mei și au ajuns , în curgerea lor veșnică , la mine . De aici vor merge mai departe , dar îmi va rămâne RECUNOȘTINȚA .Cum aş putea să uit ?...

Prof. Magda Grecu - Elevă a Școlii Nr. 3 în perioada 1981-1989

**Laboratorul
de informatică**

**Laboratorul
de chimie**

Trei generatii

ȘCOALA NOASTRĂ

Nu departe de gara orașului - punctul de plecare către alte locuri - se află școala noastră, și ea un punct de plecare, dar către dezlegarea tuturor "De ce-urilor, aceste lacăte ce țin ferecate ușile spre orizonturile cunoașterii.

Cheițele potrivite pentru aceste încuietori nu sunt altele decât materiile studiate în școli. Acestea sunt la îndemâna oricui. Totul este să vrei să înveți a le folosi. Nu este deloc ușor, dar treaba asta nu o faci de unul singur.

În cetățile cunoașterii învățăcei sunt îndrumăți și ajutați de sfetnici de nădejde. Aceștia sunt dascălii. Educatori, învățători și profesori se apleacă răbdători asupra sufletelor și mintilor elevilor încercând să modeleze cu dăruire și pricepere câte un om de nădejde din fiecare copil ce trece pragul școlii.

Dumnealor sunt cei care dau personalitate și prestigiu fiecărei școli. Dacă un dascăl are cu adevărat vocație pentru meseria pe care o practică, atunci copiii cu siguranță vor învăța cu placere, materia pe care acesta o predă va fi îndrăgită, iar dacă într-o școală vor fi mai mulți dascăli cu vocație atunci precis această școală va fi considerată "Bună".

Într-o astfel de școală am avut șansa să învăț și eu. Este Școala Nr.3 și am numit-o "școala noastră" deoarece aici a fost elev tatăl meu, am fost elevă eu, iar acum sunt eleve cele două fiice ale mele.

Bcuria și mulțumirea mea au fost depline când am aflat că la unele materii vor avea aceiași dascăli pe care i-am avut și eu. Încredere le acord însă și celor pe care nu i-am avut îndrumători.

Sunt convinsă că cei doi copii ai mei vor avea parte de o instruire chiar mai bună decât am avut eu deoarece laboratoarele au fost modernizate, școala beneficiază de computere și s-au introdus discipline noi, necesare și educative. În plus acum accesul la informație este nelimitat, talentul în orice domeniu este încurajat, libertăți care la vremea copilăriei mele erau oarecum dirijate.

Mi-ar plăcea să mai fiu o dată copil, să fiu din nou elevă la Școala Nr.3, să stau iar în banca întâi pe rândul din mijloc, să am emoții la ora de ...

N-are importanță! Timpul a trecut, emoțiile nu. Le retrăiesc alături de fetele mele, când la sfârșit de zi îmi povestesc ce s-a întâmplat la școală, ce lucruri noi au învățat și ce note au luat.

Ascultându-le, un gând iute ca o săgeată îmi trece prin minte: "Școala Nr.3, școala noastră, tot de nota 10 a rămas!"

GHERNA MAGDALENA
Asistentă medicală

PROVERBE DESPRE ÎNVĂȚĂTURĂ

- 1) *Omului cu învățătură îi curge miere din gură.*
- 2) *La un sac de învățătură, trebuie un sac de minte.*
- 3) *Omul neînvățat și necinstit e ca un belciug de aur la râțul porcului*
- 4) *Nimeni nu se naște învățat*
- 5) *Rădăcina învățăturii e amară, dar rodul ei este dulce.*
- 6) *Învățătura nu o poți cumpăra cu bani*
- 7) *Nu e orfan cel fără tată și fără mama, ci cel fără învățătură.*
- 8) *Nu câte știi, ci cum le știi.*
- 9) *Nu e învățat cel ce citește cărți, ci cel ce știe ce citește.*
- 10) *Omul, cât trăiește, învață*
- 11) *Unde școala se ivește, pământul se-mbogățește.*

(Culese de
Gherna Maria,
clasa a VI-a B)

A învăță, învățare, învățatură!

Pentru mine cuvântul „copilărie” este sinonim cu “a învăță”, în sensul cel mai larg: învăț de la pomi, învăț de la flori, învăț de la oameni, învăț de la soare...

Învăț să cresc drept, învăț să fiu eu, să nu semăn cu nimeni, dar să-i respect pe toți, căci fiecare are dreptul de a fi el însuși.

Am avut șansa să am, pe lângă părinți minunați, și profesori deosebiți, care m-au ajutat cu blândețe dar și cu severitate să aspir la mai mult, să devin în fiecare zi mai bună. Nu a fost ușor, aşa cum spune și marele istoric Nicolae Titulescu „Cea mai mare victorie este victoria asupra noastră însine, fără de care cu greu putem păsi înainte”.

Pentru mine verbul ”a învăță” se conjugă la prezentul etern - învăț zi de zi, clipă de clipă. Pe toți cei care mă ajută să devin mai bogată sufletește și intelectual i-aș numi „învățători” fiindcă mi se pare că acest cuvânt definește mai bine vocația, atenția și delicatețea cu care se aplecă asupra fiecărei mlădițe de om, hrănind-o spiritual pentru a crește dreaptă sub soare.

Răsfoind o carte a lui George Călinescu am citit ceva adevărat:

„Tinerii nu sunt din fire nici buni nici răi. La șes, apa stă iezeită, dacă o povârnești spre răsărit, curge spre răsărit; dacă o povârnești spre apus, curge spre apus; dacă o strivești în mâna, țâșnește în sus; dacă o stăvilești se întoarce spre izvor.”

Am înțeles mai bine, citind aceste rânduri, că trebuie să le mulțumesc tuturor „învățătorilor” mei, care se străduiesc să îndrumă “izvorul” existenței mele pe calea cea bună și dreaptă.

Pravăt Mihaela
Clasa a VII-a C

OLIMPICII ANULUI 2003

Continuând tradiția Școlii Nr.3, iată că și anul acesta participă la faza națională a Olimpiadelor școlare pe diferite materii, un număr de patru elevi.

Înainte de plecare le-am adresat câteva întrebări:

1. Pentru început vă rugăm să vă prezentați
2. Ce v-a atras la materia la care concurați? Este aceasta o pasiune a voastră?
3. Care credeți că este secretul reușitei? Cum ați ajuns la această performanță?

Iată ce au răspuns:

1. Mă numesc **Scobiola Irina**, am 12 ani, sunt elevă în clasa a V-a A și particip la Olimpiada de Educație Tehnologică.

2. Din dorința de a concura permanent, am încercat să-mi verific cunoștințele la această disciplină. Este o materie modernă de unde am învățat multe lucruri noi și interesante. "Organizarea mediului înconjurător" este modulul meu preferat.

3. Secretul reușitei mele este seriozitatea cu care m-am pregătit. În timpul desfășurării concursului am încercat să mă concentrez pentru a da răspunsuri originale. La proba practică mi-am folosit cât mai mult imaginația.

1. Eu sună **Dragomir Cristina**, clasa a VI-a B și concurez tot la Educație Tehnologică.

2. Am înțeles de la început că studiind cu atenție această disciplină, avem posibilitatea de a ne îmbogăți cultura generală cu termeni specifici diferitelor module iar la sfârșitul ciclului gimnazial vom putea opta pentru un anumit domeniu. Modulul meu preferat este cel denumit "Materiale textile și de piele".

3. A reuși înseamnă pentru mine dorință și perseverență. Am ajuns la performanța de a obține locul I pe județ prin multă pregătire suplimentară făcută cu seriozitate și plăcere atât din partea mea cât și din partea doamnei profesoare.

1. Numele meu este **Pană Emilia Ștefania** și sunt elevă în clasa a VIII-a B.

Particip la Olimpiada de Istorie. Iubesc animalele și viața liniștită de la bunici. În timpul liber îmi place să pictez și să mă plimb.

2. Istoria este unică prin misterul care învăluie vremurile trecute. Îmi place să îmi imaginez viața simplă de la începuturile poporului nostru și să descopăr cele mai vechi tradiții și credințe ale românilor. În plus, istoria ne face să înțelegem de ce au loc anumite evenimente, cauze care sunt valabile oricând, până și în zilele noastre, evenimente care ne pregătesc pentru viitor.

3. În mod sigur perseverența! Important este să nu îți pierzi încrederea și să muncești cât mai mult. Nu trebuie exagerat, căci poate nu prinzi mereu o zi bună, dar norocul îți-l faci singur.

1. Sunt **Costea Sergiu**, elev în clasa a VIII-a B și particip la Olimpiada de Matematică. Îmi place să mă joc pe calculator, să citesc diferite cărți, să merg cu rolele și să descopăr lucruri noi.

2. Pe mine m-a pasionat matematica încă de la început. Îmi place să rezolv probleme și exerciții deoarece eu compar matematica cu o adevărată muncă de detectiv.

3. Nu există un secret al reușitei ci este nevoie de multă muncă, puțină inspirație și foarte multă atenție.

Vă mulțumesc și vă doresc mult succes!

DOBRE MARIUS ALIN, Clasa a VIII-a B

ANIVERSARE

*Îmbracă școala noastră strai de sărbătoare,
Cu mic, cu mare să-i urăm: Mulți Ani!
Iar tuturor acelora ce pașii ne îndrumă,
Din inimă le spunem: Mulțumim!*

Zăbavă Bogdan Alexandru
Clasa a II-a A

HAI LA ȘCOALĂ!

*Hai la școală, dragi copii!
Hai la școală să-nyățăm,
Să citim, să socotim,
Tării de folos să-i fim!*

Călinoiu Andrea Luis
Clasa a II-a

UNIVERSUL CĂRȚII

Cartea este pentru mine un soare călăuzitor.

Nu de puține ori am simțit nevoie să evădez din lumea reală și să mă las purtată de unduirile magice ale cărții, de covorul ei fermecat. Am pătruns în altă lume unde m-am simțit liberă. Liberă să fiu eu, să trăiesc sentimente magnifice alături de cele mai misterioase personaje. Cât m-au încântat!

Cu câtă pasiune răsfoiesc cărțile pentru că știu: ele nu mă vor dezamăgi niciodată!

E foarte straniu! O carte poate cuprinde un Univers în doar câteva pagini.

Când termin de citit o carte nu o pun la loc ei în bibliotecă fără să o strâng la piept. Mi s-ar părea nedrept să nu fac asta.

Am fi atât de săraci sufletește, dacă nu am citit. Mă înseninez după ce termin de citit o carte. Cartea este un miracol!

Copile, nu trebuie decât să o deschizi și să vedea Minunea!

Ducuță Ana Maria
Clasa a VI-a B

ȘCOALA NOASTRĂ

*Școala noastră dinspre gară
 Cu grădină și cu pomi,
 Cu un cuib de barză sus
 Cât un soare în apus,
 Și cu zestre
 În ferestre
 De mușcate-n frunze late,
 Școala noastră
 Paznic are
 Un pom 'nalt
 Până la soare
 Și un altu-i cântă-n prag,
 Vin copiii aici cu drag.*

Radu Andra
Clasa a IV-a B

DRUMUL SPRE A FI OM

*În clasa noastră luminoasă,
 Cu bănci frumos aliniate,
 Ne-așteaptă cărțile bogate
 Cu mii de taine minunate*

*Iar domnul nostru învățător,
 Cu chipul cald și zâmbitor,
 De care atât ne-a fost de dor,
 Ne-ntâmpină surâzător.*

*Băieți zglobii, fetițe drăgălașe,
 Toți ne-așezăm cuminți și așteptăm,
 Ca domnul nostru drag să ne îndrume,
 În drumul sinuos spre a fi OM.*

Petrache Andreea-Alina
Clasa a II-a A

DESENĂM!

*Desenăm case,
 Desenăm fetițe ca pe
 niște păpuși și
 mereu pe mama mea
 ca pe o "Doamnă".*

*Am desenat mereu case,
 din ce în ce mai frumoase,
 până când într-o zi
 s-a făcut o școală,
 cu ferestre mari, luminoase
 și cu mulți copii,
 fetițe și băieți în bănci,
 înfloriți acolo ca niște ghoiocei.*

*Desenam școala
 până când m-am
 trezit în ea
 într-o bancă
 desenând școli
 Cu ferestre mari și
 copii în bănci
 Ca niște ghoiocei.
 Dudu Raluca Andreea
Clasa a III-a B*

CARTEA

*O poveste este carteia
 Ce ne-arată drumu-n viață
 De e rău sau de e bine
 Ea ne e mereu povată.*

*Cartea ne deschide calea
 Hrana minții o împarte,
 Liniștea și-nțelepciunea
 Ti-este soră, îți e frate.*

*Carte dragă, scump prieten,
 Nu m-ai înșelat nicicând
 Și la rău ca și la bine
 Eu te port mereu în gând.*

Zainea Iulia, clasa a V-a A

ȘCOALĂ A COPILĂRIEI ȘI ADOLESCENȚEI NOASTRE

Când am aflat că școala noastră va avea a treizeci și cincea aniversare de la înființare, o sumedenie de gânduri au dat năvală peste mine. Cum să le definesc? Mi-am zis: într-o fugără idee se poate spune că trăim aici două vârste care rămân întipărite în noi pentru tot restul vieții. Copilăria, ca vîrstă a sensibilității, o oglindă care reflectă imagini luminoase ce dau lumii înconjurătoare cât mai multe chipuri.

Unii spun că este o povară.

Cum poate fi școala o povară, când ea îți dă comorile nesecate ale cunoașterii? Lucian Blaga afirma într-o însemnare că aceasta este "inima tuturor vîrstelor".

Școala adolescenței noastre ,la prag aniversar, o asemăn metaforic întocmai ca aerul sau ca apa de pretutindeni , un fluviu cu foarte mulți afluenți, o minune nicicând secătuită.

Vestea că școala noastră are o aniversare de referință m-a răscolit puțin, dându-mi acei

fiori ai scurgerii anilor și apropierea despărțirii.Mă întreb dacă silința mea a fost remarcată.

Datorăm, fără îndoială școlii ceea ce suntem și ceea ce vom fi. Pentru că adolescența nu dispare niciodată din noi, ca și școala de altfel, ele vor constitui izvorul permanent din care decurg drumurile vieții noastre.

Vlădăreanu Aleca
Clasa a VII-a A

CARTEA

Buna noastră mamă, Cartea
Ne arată și ne învață
Și ne ține mereu partea
Ca să reușim în viață.

Ea ne deslușește taina
Literelor minunate
Și ne vindecă de spaima
Necunoașterii de carte.

Paginile fermecate
Ne descoperă minunea
Unor mînți mai luminate
Ce descoperit-au lumea.

Lungu Maria
Clasa a III-a C

ȘCOALA MEA

Școala mea e un palat
Înspri seare ridicat.
Are clase luminoase,
Nalte, largi și spațioase

Dimineața pe străduțe,
Mii de copii cu gentuțe
Vin la școală fericiti
Că învață cartea-aici.

Învață ca să citească,
Să scrie, să socotească,
Îndrumăți de dascăli buni
Ce le pun pe frunți cununi.

Stoicescu Andreea
Clasa a II-a B

CARTEA

O carte este cerul însuși,
Cu stoluri de păsări călătoare
Care poartă pe aripile lor
Visele noastre,
Spre zări infinite.
Este cea mai prețioasă comoară
Pe care căutătorul a descoperit-o
După lungi și adânci scormoniri
În inima pământului.
Și, după ce i-a dat o parte
Din propria-i viață,
Și după ce i-a dat strălucire,
Slefuind-o cu ascuțisul mînții lui,
A oferit-o în dar;
Celor dornici să-și îmbogățească
sufletul.

Iamandi Alina
Clasa a VII-a C

PRIMA ZI DE ȘCOALĂ

Îmi amintesc și acum, cu nostalgie, prima zi de școală. Un mic dejun înghițit cu noduri, "echiparea"meticuloasă în noile haine, ghiozdanelul în spate și... gata... plecăm spre școală: eu, mama și tata. Emoțiile sunt mari. Ale tuturor, fie ei mari sau mici, cu sau fără experiență. Pe drum observ cu ușurare că nu sunt singura care arată ca o proaspătă școlăriță, ba chiar sunt mândră de ținuta și de rechizitele mele și încep să merg mai dreaptă, cu capul sus și privirea înainte. În sfârșit ajungem la poarta școlii.

Intrăm pe coridoarele largi, strălucind de curățenie, pășesc cu sfială, iar curajul mi se topește, ca bulgărele de unt în soare... A venit și momentul când a trebuit să-mi caut clasa, să-mi iau inima în dinți și să mă aşez într-una din băncile albe pe care erau aşezate frumos, cu drag, cărti și flori.

A venit și doamna învățătoare, cu față luminată de un surâs la vederea ochișorilor mirați, atîntîți spre ea. Gata. De-acum sunt școlăriță și trebuie să văd... cum o fi?!

Hâj Alina Elena, clasa a VI-a C

ÎNVĂȚĂTOAREA MEA

Învățătoarea mea este chipul pe care nu-l voi uita niciodată. Îl voi păstra în mintea mea toată viața.

Cum aș putea să uit căldura cu care ne-a primit, când am pășit cu pași timizi, pentru prima data, pragul școlii!

Cum aș putea să uit răbdarea și mai ales priceperea, dragostea cu care dumneaei a știut să se aplece asupra fiecărui dintre noi și să ne dea aripi, să ne sădească încrederea în forțele noastre, să ne facă să înțelegem că pentru noi cartea este un lucru sfânt, care trebuie să ne călăuzească viața.

Pentru toate acestea îi mulțumesc din sufletul meu de copil și îi urez putere de muncă pentru a îndruma cu aceeași dăruire cât mai multe generații de copii.

PRIMĂVARA

*Nu mai vreau să fie iarnă
Ci să fie cald afară
Să văd iarba încolțind
Floricelele-nflorind.*

*Fluturii și-albinele
Printre flori să zumzăie.
Mi s-a făcut dor de soare
Și de zborul de cocoare.*

*Vino primăvara dragă,
Ca să bucuri țara-ntreagă!*

Bala Maria
Clasa a III-a C

ȘCOALA NOASTRĂ

Școala-i lucrul cel mai sfânt
Cu comori ascunse,
Care-așteaptă ca de noi
Să fie pătrunse.

Noi aici venim cu drag
Ca să învățăm
Cum să scriem, să citim,
Cum să ne purtăm.

Panait Emanuel,
clasa a III-a E

Ioana SERBAN, clasa a VI-a C

CEASUL CLASEI

*Două ore de-nvățat
Și ceasul ne-a arătat
Că vine în continuare
Recreația cea mare*

*Când e timpul de plecare,
El strigă în gura mare
E douăsprezece pe la prânz,
Fără vreun minut în plus.*

Voinescu Adina, clasa a II-a A

Cadrele didactice ale Școlii Nr. 3 Slobozia

În anul școlar 2002 – 2003

Valentin CILIBEANU-Director, Gr. I,
Vechime 29 ani
Vasilica CĂLUGĂRU-Director Adjunct, Gr. I,
Vechime 38 ani
Emilia DOBRE-Consilier Educativ, Gr. I,
Vechime 15 ani

Educatoare

Lica BRIOTA-Gr. I, Vechime 25 ani
Rădița PÂSLARU-Gr. I, Vechime 25 ani
Mihaela IANCU-Gr. I, Vechime 20 ani

Învățători

Maria MIRICĂ-Gr. I, Vechime 27 ani
Emil MIHAI-Gr. I, Vechime 27 ani
Maria GHEORGHE-Gr. I, Vechime 38 ani
Fănela NECULAE-Gr. I, Vechime 27 ani
Ion NECULAE-Gr. I, Vechime 27 ani
Florica NAE-Gr. I, Vechime 24 ani
Ioana ZAMFIRACHE-Gr. I, Vechime 30 ani
Elisabeta Maria STOICESCU-Gr. I,
Vechime 19 ani

Ofelia AXINTE-Gr. I, Vechime 20 ani
Ion BĂLAN-Gr. I, Vechime 36 ani
Drăguța NEAGU-Gr. I, Vechime 24 ani
Elaria CRISTEA-Gr. I, Vechime 26 ani
Elena IANC-Gr. I, Vechime 22 ani
Norelia GEORGESCU-Gr. I, Vechime 18 ani
Georgeta MANEA-Gr. I, Vechime 25 ani
Mariana NECULA-Gr. I, Vechime 24 ani
Florica CONSTANTIN-Gr. I, Vechime 27 ani

Profesori

Sofia Silvia CRISTEA-Gr. I, Vechime 26 ani
Eugenia BOTEANU-Gr. I, Vechime 34 ani
Elena MARTIN-Gr. I, Vechime 28 ani
Ileana RADU-Gr. II, Vechime 23 ani
Adrian Costin NEAGU-Gr. I, Vechime 23 ani
Maria STIRNES-Gr. I, Vechime 32 ani
Maria IONESCU-Gr. I, Vechime 28 ani
Dumitra SLOBOZEANU-Gr. I, Vechime 34 ani
Nicoleta MOLDOVEANU-Def., Vechime 2 ani
Sebastian TUDORA-Def., Vechime 2 ani
Georgeta VASILE-Def., Vechime 6 ani
Ioana NEGROIU-Gr. II, Vechime 9 ani

Lorena ȚIGĂU-Def., Vechime 2 ani
Iulian CHIRIAC-Gr. I, Vechime 37 ani
Leonid MELNIC-Gr. I, Vechime 42 ani
Viorica TARNA-Gr. I, Vechime 36 ani
Diana Mihaela PETRANICI-Def.,
Vechime 7 ani

Anica NEACȘU-Gr. I, Vechime 34 ani
Petre POPULAN-Gr. I, Vechime 34 ani

Ioana CRIVĂȚ-Def., Vechime 3 ani

Alina BORDEI-Def., Vechime 4 ani

Ionelia RĂDUCANU-Def.

Sorin OLTEAȘU-Def.

Florin PÂSLAN-Def.

Graziela GRAMA-Gr. II, Vechime 29 ani

Gheorghe ȘTEFAN-Gr. I, Vechime 27 ani

Floare MARIN-Gr. I, Vechime 18 ani

Ana DRAGOMIR-Gr. I, Vechime 20 ani

Sorana IONESCU-Gr. II, Vechime 9 ani

Andrei IONESCU - Gr. I, Vechime 35 ani

Gheorghe MOLDOVEANU - S.

La mulți ani, iubită școală!

Școala noastră dragă împlinește 35 de ani. Pe parcursul acestor ani, Școala Nr. 3 din Slobozia a întâmpinat cu căldură multe generații de copii. Prin filtrul acestei minunate școli au trecut și mama și sora mea.

De când eram mică, mama se oprea în dreptul școlii și privea cu dor, nostalgie și mândrie și îmi spunea că aici a învățat doi ani de liceu. Știam că această școală este o parte din viața mamei și a surorii mele-cei mai frumoși ani din viața lor! Aici s-au format ca oameni și au avut modele demne de urmat-profesori și învățători-cadre didactice cu multă dragoste pentru meseria lor.

Acum și eu sunt elevă a școlii și, împreună cu colegii de generație, încercăm să păstrăm prestigiul ei, câștigat de generațiile trecute.

Îmi aduc aminte cu mult drag de ziua în care am pășit în acest lăcaș. Totul era atât de primitor și îmi dădea un sentiment de siguranță. Când mă gândesc la școala noastră, este suficient să închid ochii și pot vedea clasele, scările, laboratoarele, băncile zâmbindu-mi și chemându-mă pentru a descoperi lucruri noi.

Îmi iubesc școala foarte mult!

LA MULTĂ ANI! - și pe viitor să ai porțile deschise pentru multe generații.

Radu Denisa Andreea

PRIMĂVARA

Primăvara a venit

Ce frumos e afară!

Florile au înflorit,

Fluturii iar zboară.

Roiuri multe de albine

Au ieșit la soare

Să culeagă mierea dulce

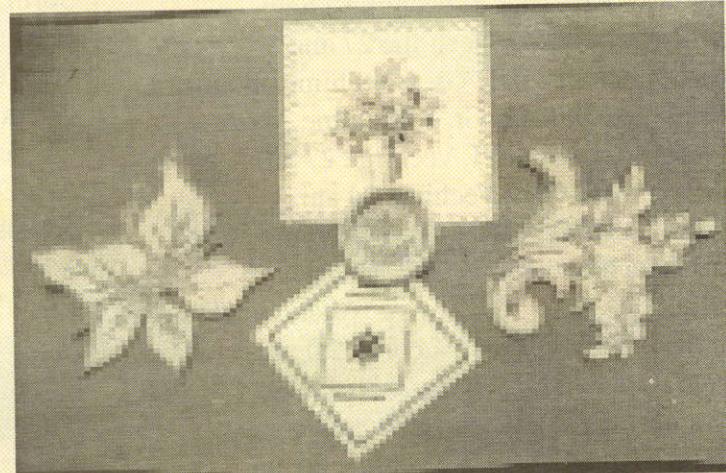
Zburând din floare-n floare.

Păsările au sosit

Cucul iarăși cântă

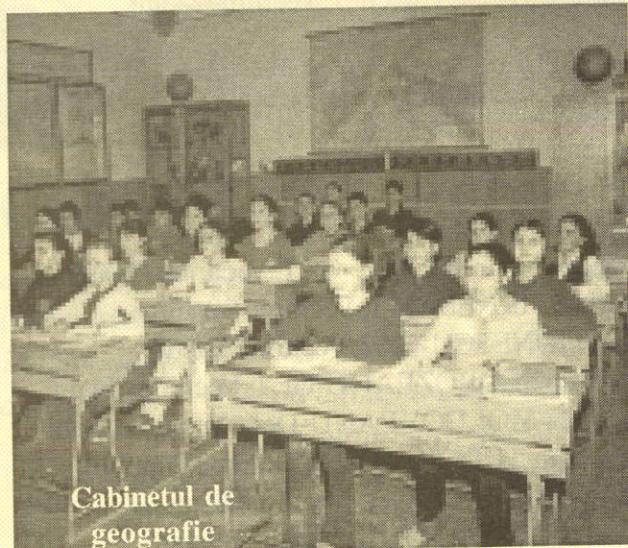
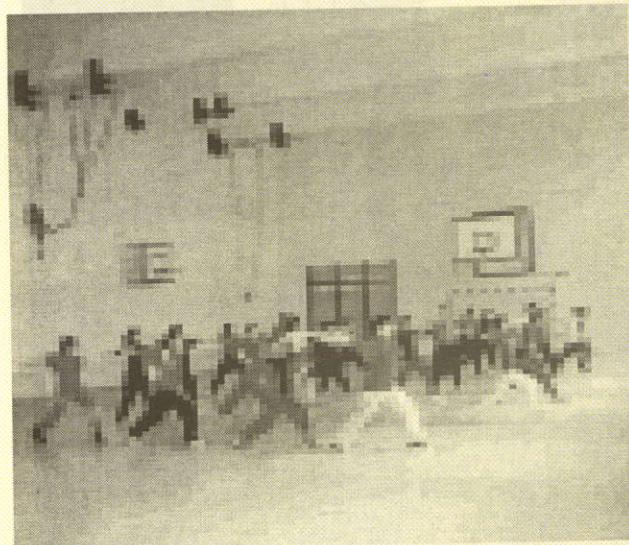
Primăvară, bun venit!

La noi ești dorită.

Obiecte realizate de către elevi
ai clasei a IV-a C

Drăgănescu Adrian
Clasa a III-a D

**Cabinetul de
geografie**

ÎNVIEREA LUI HRISTOS - ÎNVIEREA NOASTRĂ

• INTERVIU CU PREOTUL LUNGU GHEORGHE FELICIAN DIN COMUNA CIULNITA

- Părinte, suntem deja cunoștințe vechi, așa că vă rog să ne oprim câteva clipe din programul nostru, ca să ne puteți spune câteva cuvinte despre Sărbătoarea Paștelui, începând de la Florii, sărbătoare care marchează începutul vacanței noastre!

- Am observat de data trecută, de la Crăciun, că interviurile tale gravitează în jurul vacanțelor și cred că e normal. Prin urmare vom încerca împreună să deslușim, pe cât putem, în câteva rânduri, marea taină a Învierii, cu efectele pe care le are în viața noastră și mai ales în ochii luminoși ai copiilor plini de soarele crud al primăverii și de bucuria vacanței de Paști.

- Este corect să spunem Paște sau Înviere? Explicați vă rog sensul acestor cuvinte.

- Fiecare este corect într-un context potrivit. Ce înțelegem noi prin sărbătoarea Paștelui este Sărbătoarea Învierii, dar la origine, cuvântul vine din "pesha" al evreilor, care înseamnă "trecere", pentru a marca trecerea evreilor prin Marea Roșie ca pe uscat, după ce Moise, care îi conducea, a lovit cu semnul crucii în țărmul mării, ale cărei ape s-au retras formând în mijlocul ei o cale de trecere pe malul celălalt. În urma lor apele s-au revărsat, prințând în mijlocul lor carele de luptă foarte rapide ale faraonului Egiptului, căruia îi părea rău că le-a dat voie evreilor să părăsească robia egipteană. Evreii serbau în fiecare an această "pesha" și după ce Solomon a construit Templul din Ierusalim, ei aveau obligația să vină de Paște la Templu.

- Deci și sărbătoarea lor era anuală. Dar, revenind la Paștele nostru, nu vi se pare puțin schimbă sensul?

- Trecerea evreilor prin Marea Roșie și Învierea sunt evenimente diferite, în vremuri diferite. Creștinii au preluat Paștele ca "trecere". Evreii au avut o "trecere" din robie (moartea trupului prin lipsa libertății), spre libertate (libertate – viață), iar creștinii, o altă trecere, prin Învierea lui Hristos, de la moarte spirituală la viață veșnică. Ai făcut acum această legătură între "treceri"?

- Cred că am priceput. Deși, prin Vechiul Testament și Noul Testament, drumul spre mântuire trece ca un fir roșu, totuși cele două testamente sunt diferite. Mi se pare că unul, Vechiul Testament, pune accent mai mult pe trup și pe poruncă, iar celălalt, Noul Testament, mai mult pe spirit și pe libertate.

- Te-ai apropiat de fondul problemei. Gândește-te că cele 10 porunci din Vechiul Testament sunt într-

adevăr porunci fără derogări sau interpretări, pe când Fericirile sunt sugestii despre cum ar trebui să fim sau să devinim. Intră deja în scenă libera voință a omului de a face rău sau bine, deși Dumnezeu ne sugerează binele. Este deja aici LIBERTATEA.

- Acum mi se dezvăluie un paralelism la care nu m-am gândit: Vechiul Testament, robie, întuneric, trecere din moarte; Noul Testament – libertate, lumină, trecere din moarte. Vacanța?

- Tocmai mă întrebam când vei aborda subiectul. Dacă vrei și vacanța de Paști vine să concluzioneze ce am spus până acum pentru că reprezintă importanță pe care o dăm celei mari sărbători a creștinilor, Paștele. Pentru copii mai ales, dar și pentru noi, ea începe în ziua de Florii; Intrarea Domnului în Ierusalim călare pe un asin sau pe măgaruș.

- Am învățat la religie că intră în cetatea Ierusalimului ca un rege. Am priceput că nu putea să meargă pe jos, dar de ce pe un măgar și nu pe cal?

- Pentru că măgarul este bland. Pe cal intră cuceritorii, războinicii. Calul este folosit la luptă. Ai auzit de măgar folosit la luptă?

- Nu. Am înțeles!

- Intrarea Domnului în Ierusalim este apropierea Lui de moarte și acceptarea acesteia fără resemnare. Moartea este necesară pentru a exista Înviere. Nu e moarte, nu e Înviere. Este clar. Ca să-l împace pe om cu Dumnezeu, El, Fiul Lui trebuie să se jertfească pe sine. Lumea îl aclamă și ieșe pe străzi de bucurie, în Ierusalim, cu ramuri verzi de finic în mâini, strigând "Osana" (adică "trăiască"). Tot acești oameni vor striga peste câteva zile "Răstigniți-l!"! Acum se aduc la biserică ramuri înverzite de salcie, pe care preotul le sfîntește și le dăruiește creștinilor. Seară încep denile Săptămânii Mari. Este o săptămână specială, cu slujbe speciale. Cei ce nu au postit, au acum posibilitatea să o facă. Am explicat în postul Crăciunului, ce înseamnă postul și ce implică el. În Joia Mare se pomenesc morții, strămoșii noștri, pe care nu îi uităm, pentru că Hristos înviază permanentizând Învierea, extinzând-o pentru toți oamenii din toate timpurile și din toate locurile. Așa, cei morți se pregătesc de Înviere, ca și cei vii. Observi ce rotunjime a timpului și spațială se petrece acum și ce grijă poartă Dumnezeu de om, de sufletul lui? Îmi amintesc de niște versuri pe care Tudor Gheorghe le pusese pe note și care sună cam

așa: "E primăvara, iar e primăvara/ Peste grădini, în crânguri, pe imas/ Iși scot strămoșii degetele afară/ De ghocei, de crini, de toporași"!

-Foarte frumos! Probabil că este vorba tot de dorința omului de a se rupe de pământ, de robie, de întunericul morții și năzuința lui spre lumină, libertate și viață.

-Exact. Este o înviere a naturii și a omului. Tot în Joia Mare, seara se săvârșește Denia celor 12 Evanghelii, iar în Vinerea Mare – Denia Prohodului Domnului, când înconjurăm Biseria înainte de a-L pune pe Hristos în mormântul de unde va învia sâmbătă noaptea spre duminică. În Sâmbăta Mare, cei ce au postit se împărtășesc la biserică, fiind astfel pregătiți să primească Lumina Învierii.

-Am ajuns la Înviere și aş vrea să-mi spuneți cum și ce simțiți ca preot slujitor, în momentele acelea când oferiți Lumina Învierii?

-Încerci să mă sensibilizezi și cred că ai reușit, pentru că sentimentul acela, deși același an de an, este de fiecare data altfel, datorită experienței crescândă și a vârstei.

În noaptea Învierii, deși slujesc într-o biserică mare și frumoasă, multimea nu începe înăuntru. La miezul nopții se sting luminile. Nu arde nici o lumânare, nu se vede nimic. Se aude un murmur slab, un foșnet abia perceptibil al celor care încearcă să se apropie de Sfântul Altar. Toată lumea stă în așteptare. Doar sămburele mic de lumină de la candela aflată deasupra Sfintei Mese din Sfântul Altar pâlpâie ca un scarabeu de aur pe verticalitatea Crucii Sfintei Mese. Și mereu îmi vine în minte versetul Sfintei Scripturi: "Și a zis Dumnezeu: Să fie lumină!" Iar acum mă gândesc la ce scria Eminescu: "Căci era un întuneric ca o mare fără-o rază / Dar nici de văzut nu fuse și nici ochi care s-o vază / ...Dar deodat – un punct se mișcă, Cel dintâi și singur. Iată-l / Cum din haos face muma, iară el devine Tatal / ...Punctul acela de mișcare, mult mai slab ca boaba spumii / E stăpânul fără margini peste marginile lumii."

Aici este începutul lumii, al timpului, al vietii, al luminii. Preotul aprinde o lumânare frumos

Oua încondeiate de către elevii clasei a II-a

Cristocea Daniel
Alexandru

împodobită de la acel punct de lumină și mișcare și zicând puternic: "Veniți de primiți lumină"! Dă lumina Învierii tuturor celor prezenți și care o duc la rândul lor celor de acasă. La salutul pascal "Hristos a Înviat" se răspunde "Adevărat a Înviat". Se continuă slujba cu cântări specifice Învierii, iar la sfârșitul ei toți credincioșii și mai ales copiii, îmbrăcați cu hăinuțe noi (este primenire, nu?) ciocnesc ouă roșii și se bucură de masa pascală: ciorbă de miei, drob, friptură, pască etc., dar nu înainte de a lua Paște sau pască, sănătă de preot în timpul slujbei.

-Efrumos și abia aștept, dar mai ales îmi pare rău că spațiul nu ne permite mai mult. Ce aveți de transmis copiilor înaintea marii sărbători?

-Să nu uite de ce a trebuit să-și verse Hristos sfântul Sânge pentru noi și să-și conformeze viața după cuvintele Lui. Numai așa Sfânta Sărbătoare a Învierii își va revârsa pacea, lumina și bucuria în sufletele lor. Vă doresc tuturor să fiți plini de frumusețe, libertate responsabilă și adevăr, ca să vă luminați nu numai noile haine de Paști ci și sufletele.

Interviu realizat de
Alexandra Todoran
Clasa a VII-a C

GHICITORI

E rotundă sau pătrată,
Uneori e colorată,
Nu-i din var și nici din gips
Și e bună pentru scris.

Cine urmă albă lasă
Pe tabla neagră din clasă?

Se găsește în ghiozdane,
Purtând gume și creioane

Ambruș Diana-Cristina
Clasa a IV-a B

Câmp alb, oile negre,
Cine le paște, le cunoaște.

Dogaru Mădălina, clasa a III-a A

O cetate luminată
Stă cu poarta descuiată,
Dar în ea nu pot păși
Decât cei ce știu citi.

Bucur Iulia, clasa a II-a C

Eu am foi, dar nu-s copac,
Gură n-am, dar nici nu tac,
Știu să spun povestiri multe
Cui ar vrea să mă asculte.

Șuiu Iulia, clasa a IV-a B

GLUME

Unei școlărițe:
Când e fată silitoare,
Nota-n catalog e floare,
Cum s-a lenevit puțin,
Nota se preschimbă-n spin!

Negroiu Andrea
Clasa a IV-a A

Este bun și exigent,
Iar cu noi foarte atent
Și vrea, cand suntem mai mari
Să fim buni, cinstiți școlari.

Voinescu Adina
Clasa a II-a A

Are foi și nu e pom,
Te învăță ca un om,
Și cu cât o îndrăgești,
Tot mai mult o folosești

Samson Irina, clasa a IV -a E

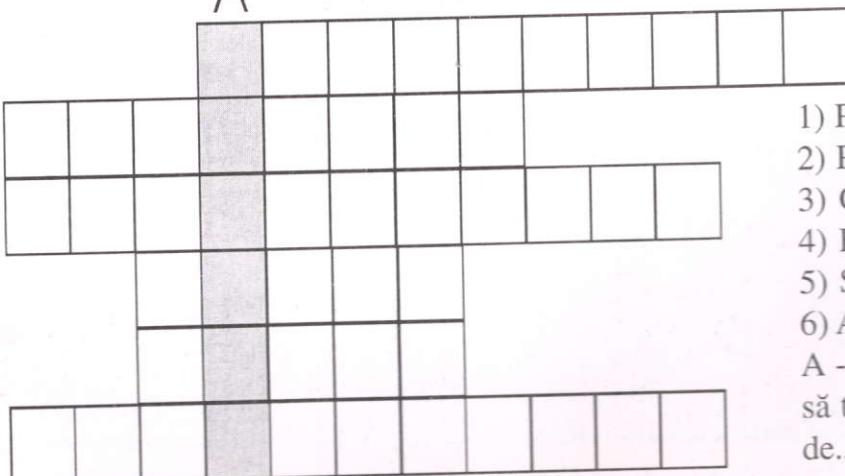
Cine ne dezvăluie povești
Și nu poți să-i mulțumești?

Radu Marilena, clasa a IV - a D

ÎN TEMĂ

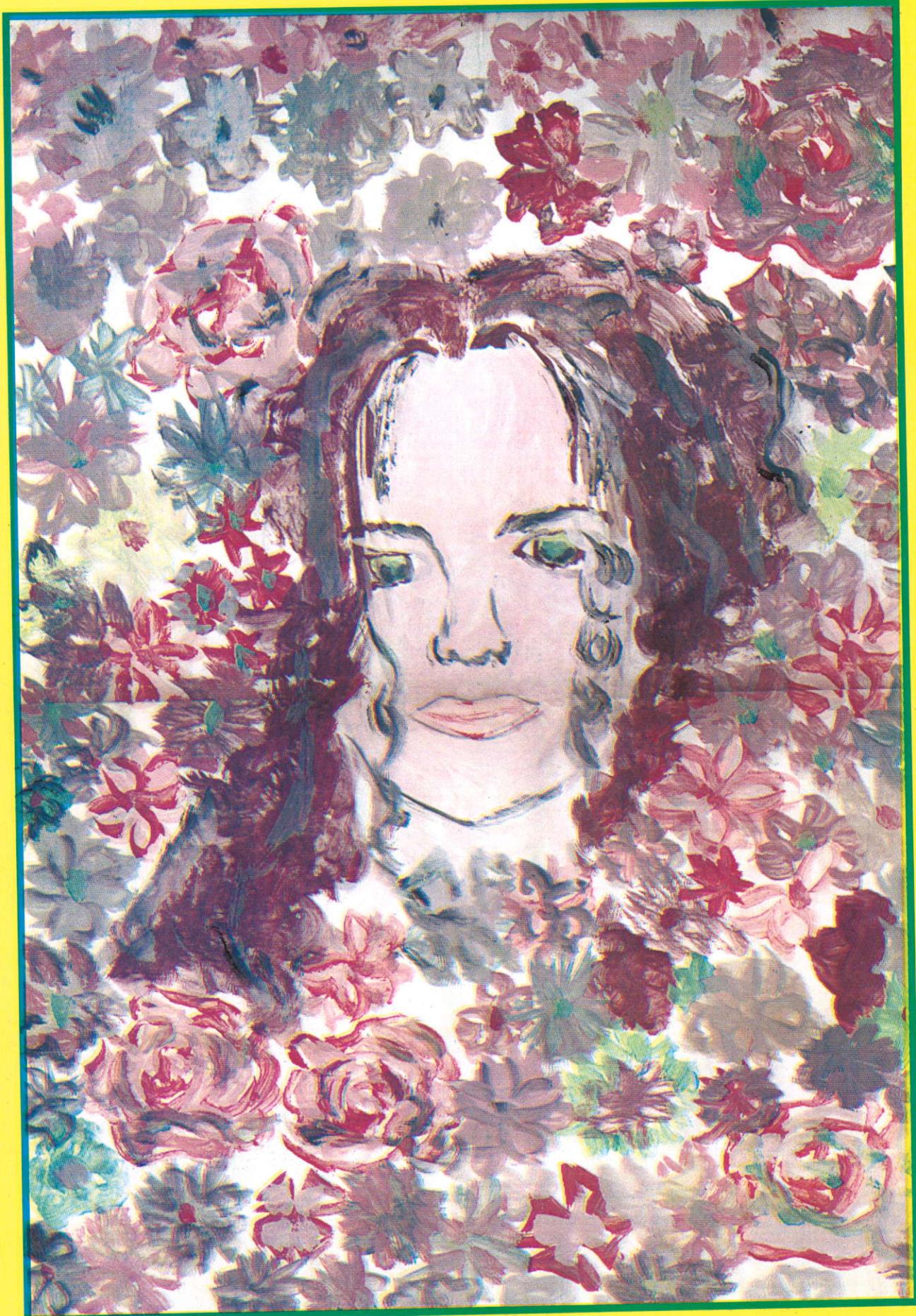
A

1
2
3
4
5
6

- 1) Prima zi de școală: 15....
  - 2) Primul manual de citire
  - 3) Calculator rustic
  - 4) Pupitru
  - 5) Sală primitoare
  - 6) A doua mamă
- A - B : Toate ne-au făcut să trăim emoția primei zile de.....

Micuț George, clasa a IV-a A

Un gând bun tuturor cadrelor didactice și foștilor elevi!